

Žalm 105

Chválu vzdejte Hospodinu a vzývejte jeho jméno, uvádějte národům ve známost jeho skutky, zpívejte mu, pějte žalmy, přemýšlejte o všech jeho dívech, honostě se jeho svatým jménem, ať se zaraduje srdce těch, kteří hledají Hospodina! Dotazujte se na vůli Hospodinovu a jeho moc, jeho tvář hledejte ustavičně.

Připomínejte divy, jež vykonal, jeho zázraky a rozsudky jeho úst, potomkové Abrahama, jeho služebníka, Jákobovi synové, jeho vyvolení! Je to Hospodin, náš Bůh, kdo soudí celou zemi.

Věčně pamatuje na svou smlouvu, na slovo, jež přikázal tisícům pokolení. Uzavřeli ji s Abrahamem, přísahou ji stvrdil Izákovi, stanovil ji Jákobovi jako nařízení, Izraeli jako smlouvu věčnou:

"Dám ti kenaanskou zemi za dědičný úděl!" Na počet jich byla malá hrstka, byli tam jen hosty. Putovali od jednoho pronároda ke druhému, z jednoho království dál k jinému lidu. On však nedovolil nikomu, aby je utlačoval, káral kvůli nim i krále: "Nesahajte na mé pomazané, ublížit mým prorokům se chraňte!"

Než přivolal na zemi hlad, než každou hůl chleba zlomil, vyslal už před nimi muže, Josefa, který byl prodán do otroctví. Sevřeli mu nohy do okovů, do želez se dostal, až do chvíle, kdy došlo na jeho slovo, když řeč Hospodinova ho protřibila. Poslal pro něj král a pout ho zbavil, vládce národů ho osvobodil. Učinil ho pánem svého domu, vládcem veškerého svého jmění, aby jeho velmože k sobě připoutal a moudrosti učil jeho starce.

Pak přišel Izrael do Egypta, v zemi Chámově byl Jákob hostem. Hospodin velice rozplodil svůj lid, dopřál mu, aby zdatností předčil protivníky, jejichž srdce změnil, takže začali jeho lid nenávidět a zálučně jednat s jeho služebníky. Poslal k nim Mojžíše, svého služebníka, s Aaronem, jehož si zvolil. Jeho znamení jim předváděli, zázraky v Chámově zemi. Sestlal temnotu a zatmělo se, a nikdo se neodvážil vzepřít jeho slovu. Jejich vody proměnil v krev, ryby nechal leknout. V zemi se jim vyrojila žabí havěť, našla i do královských komnat. Rozkázal a přiletěly mouchy a na celé jejich území komáři. Právaly deště jim změnil v krupobíť, ohnivými plameny bil jejich zemi. Potloukl jim vinnice a fíkovníky, v jejich území polámal stromy. Rozkázal a snesly se kobylky, nesčetné roje žravého hmyzu. Sežraly jim vše, co v zemi rostlo, sežraly jim plody polí. Všechno prvorozené jim v zemi pobíl, každou prvotinu jejich plodné síly. Ale své vyvedl se stříbrem a zlatem, nikdo z jejich kmenů neklapýtl. Egypt se radoval, že už táhnou, neboť strach z nich na něj padl.

Jako závěs rozestíral oblak, ohněm svítil jim v noci. Žádali a přihnval jim křepelky, chlebem nebeským je sytil. Otevřel skálu a vody tekly proudem, valily se jako řeka vyprahými kraji.

Neboť pamatoval na své svaté slovo a na Abrahama, svého služebníka. Vyvedl svůj lid - a veselili se, svoje vyvolené - a plesali. Daroval jim země pronárodů, výsledek námahy národů obdrželi, aby dbali na jeho nařízení a zachovávali jeho zákony. Haleluja.